

มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ
Occupational Standard and Professional Qualifications

สาขาวิชาชีพบริการการศึกษา วิจัยและภาษา สาขาการวิจัยและพัฒนา

จัดทำโดย สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)
ร่วมกับ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1. ชื่อมาตรฐานอาชีพ

สาขาวิชาชีพบริการการศึกษา วิจัยและภาษา สาขาการวิจัยและพัฒนา

2. ประวัติการปรับปรุงมาตรฐาน

ไม่ระบุ

3. ทะเบียนอ้างอิง (Imprint)

ไม่ระบุ

4. ข้อมูลเบื้องต้น

ตามที่เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และแนวทางการพัฒนาประเทศ Thailand ๔.๐ สาระสำคัญของเป้าหมายแผนการพัฒนามีประเด็นที่ให้ความสำคัญหลัก ได้แก่ ประเด็นเรื่องของ “การพัฒนาคน” โดยการพัฒนาคมนั้นเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศ

จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมคนหรือพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งนโยบายของชาติดังที่กล่าวมาข้างต้น

แนวทางในการพัฒนาคมนั้นที่สำคัญรูปแบบหนึ่งก็คือ การวิจัย เพราะถือว่าการวิจัยนั้นเป็นเครื่องมือหนึ่งในการวัดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะให้ความสำคัญกับเรื่องของการวิจัยและพัฒนา ซึ่งจะให้ความสำคัญกับเรื่องของงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยมาก เพื่อยกระดับของงานวิจัยและการพัฒนาคมนั้นงานวิจัยได้ ยกตัวอย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ และประเทศไต้หวัน ได้ใช้งบประมาณในการดำเนินงานด้านวิจัยถึงร้อยละ ๔ - ๗ ของ GDP ปัจจุบัน Center for Southeast Asian Studies ในประเทศญี่ปุ่นมีนักวิจัยประจำประมาณ ๒๐ คน และยังมี Visiting Research Scholar จากประเทศต่างๆ อีกประมาณ ๕๐ คน หนึ่งในนั้นมีนักวิชาการชั้นนำจากประเทศไทยรวมอยู่ด้วยหลายคน ถือได้ว่างานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้กับมหาวิทยาลัยเอียวโต ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับไม่เพียงตกอยู่เฉพาะในสังคมญี่ปุ่นเท่านั้น แต่ การทำวิจัยยังเป็นการนำเอาองค์ความรู้ต่างๆ ลงไปสู่ ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนทั่วไป ญี่ปุ่นจึงเป็นสังคมที่มีการพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและยั่งยืนมาจนกระทั่งปัจจุบัน (Aseanthai, ๒๕๕๘) และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยแล้ว งบประมาณด้านการวิจัยมีเพียงร้อยละ ๐.๒ - ๐.๓ ของ GDP ซึ่งไม่เพียงพอต่อพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยในประเทศไทยให้มีคุณภาพและเทียบเท่ากับนักวิจัยในประเทศพัฒนาแล้วได้ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าประเทศที่ขึ้นชื่อว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาคมนั้นด้านการวิจัยถึง ๑ ใน ๔ ส่วนของ GDP แต่เมื่อมองมาที่ประเทศไทยการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคมนั้นด้านการวิจัยกลับมีสัดส่วนที่น้อย จึงเป็นหนึ่งในอุปสรรคสำคัญต่อการยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

สำหรับประเทศไทย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาชาติที่สำคัญฉบับหนึ่ง ความสำเร็จ “การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ ความเป็นอัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัยสถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศทั้งระบบ” จะเห็นได้ว่าแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นี้ได้แสดงถึงจุดเปลี่ยนที่ทำให้เห็นว่าการพัฒนาคมนั้นด้านการวิจัยถือเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการก้าวสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว นั่นคือ ประเด็นการพัฒนาที่มีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบโครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่ในความเป็นจริงอันดับของความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ สาเหตุมาจากคุณภาพของคนต่ำ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนายังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดี และปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัย และขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพ ดังนั้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ โดยการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรที่สำคัญด้านหนึ่งก็คือ การเตรียมความพร้อมคนและการพัฒนาคมนั้นด้านการวิจัย ซึ่งการเตรียมความพร้อมและการพัฒนาคมนั้นด้านการวิจัยที่ดี มีคุณภาพในการวิจัยที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศได้นั้น ต้องเป็นทรัพยากรบุคคลทางด้านวิจัยที่มีความรู้ความสามารถและมีทักษะหรือสมรรถนะด้านการวิจัยที่อยู่ในระดับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและนานาชาติ

ในปัจจุบันประเทศไทยได้เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยที่ช่วยเน้นการพัฒนาประเทศ โดยใช้ผลงานการวิจัยเป็นพื้นฐานของการพัฒนาเป็นสำคัญ มีผลทำให้เกิดผลผลิตหรือแรงสนับสนุนที่ทำให้ภาครัฐดำเนินการออกแนวทางการพัฒนาประเทศ แนวนโยบาย หรือให้การสนับสนุนงานด้านการวิจัยที่เพิ่มมากขึ้น ยกตัวอย่างแนวนโยบายที่ส่งเสริมเรื่องของการวิจัย และให้ความสำคัญต่อการวิจัยในประเทศ เช่น นโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม

รัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัย สามารถสรุปได้ดังนี้

- ๑) สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อบูรณาการให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑ ของรายได้ประชาชาติ และมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐:๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยให้มีความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน ๒) เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ออกไปกับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชน และการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

๓) ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจระเบียบและกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงานวิจัยของภาครัฐ และภาคเอกชน

๔) ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ ส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุและสินค้าอื่นๆ ที่เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวย เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่จำเป็นต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๕) ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนาและด้านนวัตกรรม ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่างๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การตั้งศูนย์วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการ สถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

จะเห็นว่านโยบายของภาครัฐมุ่งเน้นและส่งเสริมเรื่องของการวิจัยให้เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ตั้งเป้าหมายไว้ นอกจากนโยบายของรัฐที่เน้นเรื่องของการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการต่อยอดเพื่อพัฒนาประเทศได้แล้วนั้น ยังมี ข้อมูลจากนักวิชาการหลายคนได้แสดงให้เห็นว่างานด้านการวิจัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่สนับสนุนได้อีกประการหนึ่งว่างานด้านการวิจัยมีความสำคัญอย่างยิ่ง และผลงานวิจัยที่ดีย่อมจะส่งผลต่อการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาประเทศได้ ดังนั้นงานวิจัยที่ผลิตจะมีคุณภาพได้นั้นย่อมต้องเกิดจากนักวิจัยที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานในการผลิตงานวิจัยที่ตนเอง

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างมาตรฐาน จรรยาบรรณ หรือแนวทางการปฏิบัติที่นักวิจัยของประเทศไทยพึงประพฤติ แสดงถึงผลของงานวิจัยให้เห็นว่า นักวิจัยของประเทศไทยยังพบกับปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งการขาดความรู้ ความสามารถ หรือทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพนักวิจัย ดังตัวอย่างงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาต่อไปนี้

งานวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ” ผลการศึกษาพบว่า ในประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสมรรถนะด้านการวิจัยที่จำเป็นสำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัยในฐานะเป็นนักวิจัยนั้น พบองค์ประกอบที่น่าสนใจที่นักวิจัย (อาจารย์) พึงมี ได้แก่ องค์ประกอบในเรื่องของความรู้ความสามารถเบื้องต้นทางการวิจัย เช่น กระบวนการวิจัย ความรู้เกี่ยวกับประเภทของการวิจัย เป็นต้น องค์ประกอบในเรื่องของคุณลักษณะของนักวิจัย เช่น การตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยต่อวิชาชีพ การยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เชิงวิชาการ เป็นต้น หรือจะเป็นองค์ประกอบในเรื่องของจรรยาบรรณนักวิจัย เช่น มีความซื่อสัตย์ ไม่บิดเบือนข้อมูลทางวิชาการ มีความรับผิดชอบต่องานที่เกิดจากการวิจัยของตนต่อสังคมทุกระดับ เป็นต้น

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักวิจัยอันพึงประสงค์สำหรับนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา” ในเรื่องนี้มีประเด็นของการศึกษาที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยที่จำเป็นสำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัยในฐานะเป็นนักวิจัยที่พึงประสงค์ที่ควรเสริมสร้างให้แก่ นิสิต ซึ่งผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของนักวิจัยอันพึงประสงค์ที่ควรเสริมสร้างสำหรับนิสิตประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย มีความสามารถทางภาษาและการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีความสามารถทางการคิด มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีลักษณะนิสัยและจรรยาบรรณของนักวิจัย

และบุคลากรของนักวิจัย

งานวิจัยเรื่อง“แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัย” โดยการศึกษาเรื่องนี้มีกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย ของการวิจัยไปที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีภารกิจหลัก คือ งานวิจัยและบริการทางวิทยาศาสตร์ สมควรที่จะมีการพัฒนานักวิจัยเพื่อให้มีความสามารถเหมาะสมกับภารกิจขององค์กร ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนักวิจัยที่หน่วยงานควรเพิ่มเติม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารต่างประเทศและความสามารถในการนำเสนอผลงานด้วยวาจาทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผลการศึกษายังได้เสนอให้มีการสนับสนุนเพิ่มขีดความสามารถของนักวิจัยให้มากขึ้นเพื่อเป็นการเตรียมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผลการวิจัยที่สรุปข้างต้นดังกล่าวสร้างความตระหนักถึงความเป็นวิชาชีพนักวิจัยในประเทศไทย ทำให้ทราบว่าการเป็นนักวิจัยหรือการประกอบอาชีพนักวิจัยนั้นไม่ใช่เพียงแต่ทำวิจัยเท่านั้น แต่หมายถึงผลงานวิจัย ที่อาจมีผลกระทบในวงกว้างทั้งด้านดีและด้านไม่ดีต่อประเทศ หากงานวิจัยที่ทำขึ้นนั้นเกิดจากนักวิจัยที่ไม่มีมาตรฐานที่เพียงพอต่อวิชาชีพ และผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการกำหนดความรู้ และสมรรถนะของกลุ่มอาชีพนักวิจัย และการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพนักวิจัยเป็นเรื่องที่สำคัญและมีผลกระทบโดยตรงต่อผลงานวิจัยของประเทศด้วย นอกจากนี้การจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพนักวิจัยมีความสำคัญมากขึ้น จากปัญหาที่พบหรือผลกระทบของการที่ประเทศไทยไม่มีการกำหนดมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพนักวิจัยที่ชัดเจน ซึ่งสิ่งนี้อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้การวิจัยของไทยเสี่ยงต่อการดำเนินงานวิจัยที่ผิดจรรยาบรรณ หรือประพฤติปฏิบัติเกินขอบเขตที่ควรจะเป็น เช่น จากข่าว เมื่อวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้รายงานว่า คนญี่ปุ่นพบนักวิชาการไทยส่อหมิ่นเหม่ละเมิดสิทธิบัตรงานวิจัยเกล็ดปลา โดยสาระสำคัญของข่าวสรุปได้ว่า นักวิจัยชาวญี่ปุ่นเจ้าของงานวิจัยและสิทธิบัตรโปรเททิต (Protetite) ซึ่งเป็นสารอาหารที่สกัดจากเกล็ดปลารายแรกของโลกได้พบว่า มีนักวิชาการของไทยได้ประกาศผลงานวิจัยที่ คล้ายคลึงกับกระบวนการผลิตของตนเอง ถึงแม้ว่าในขณะนั้นยังไม่มีผลของการตรวจสอบออกมาแน่ชัดถึงกระบวนการผลิตของนักวิชาการไทยว่ามีความคล้ายคลึงหรือไม่ อย่างไร แต่ด้วยจรรยาบรรณของนักวิจัยด้วยกันทางญี่ปุ่นจึงตระหนักว่าการทำวิจัยของนักวิจัยไทยมีความเสี่ยงในกระบวนการผลิตของนวัตกรรมที่อาจเป็นการละเมิดงานวิจัยของผู้อื่นได้

นอกจากกระแสของการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ และผลของงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับมาตรฐานอาชีพนักวิจัยแล้ว เหตุผลหลักอีกประการหนึ่งที่ประเทศไทยจำเป็นต้องสร้างมาตรฐานอาชีพนักวิจัย ก็คือ การจัดทำหรือกำหนดมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพในสาขาอาชีพอื่นๆ เช่น อาชีพทนายความ อาชีพแพทย์ อาชีพวิศวกร อาชีพโลจิสติกส์ (นำเข้า - ส่งออก) เป็นต้น มาตรฐานในอาชีพเหล่านี้ถูกกำหนดโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ที่ได้กำหนดถึงระบบคุณวุฒิ และสมรรถนะของสายอาชีพนั้นๆ และมาตรฐานของอาชีพที่ควรจะมีหรือควรจะเป็นให้มีความเป็นแนวทางหรือทิศทางในการปฏิบัติที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จึงทำให้กลุ่มอาชีพเหล่านี้ที่มีมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ กลายเป็นอาชีพที่การทำงานได้รับการยอมรับและเป็นที่น่าเชื่อถือต่อบุคคลทั้งภายในแวดวงด้านการวิจัย บุคคลภายนอกหรือองค์กรต่างๆ ที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินงานของอาชีพเหล่านั้น ถือว่าการเห็นถึงตัวอย่างของสายอาชีพอื่นที่มีการกำหนดมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ ยิ่งเสมือนเป็นแรงกระตุ้นและสนับสนุนในกลุ่มอาชีพนักวิจัยต้องพัฒนาตนเอง มีการกำหนดถึงแนวทางในอาชีพที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน เพื่อสร้างการยอมรับและทำให้อาชีพนักวิจัยเป็นอาชีพที่ใครก็ตามเมื่อมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านวิจัยแล้วจะเกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจในตัวนักวิจัยนั่นเอง

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ การพัฒนาคนที่ใช้เรื่องของการวิจัยเป็นปัจจัยพื้นฐานนั้นถือเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาประเทศไทยในช่วงเวลานี้ และประเทศไทยได้ผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า งานวิจัย เป็นตัวขับเคลื่อนประเทศอีกด้วยยังเป็นหลักฐานที่ทำให้เห็นถึงความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องมีการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพบริการวิจัยสาขาการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในวิชาชีพนักวิจัยของประเทศไทย ให้เป็นที่ยอมรับทั้งตัวบุคคลที่ประกอบอาชีพนักวิจัย และเกิดการยอมรับถึงผลงานการวิจัยที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานที่ดี อันจะเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอีกทางหนึ่ง

5. ประวัติการปรับปรุงมาตรฐานในแต่ละครั้ง

ไม่ระบุ

6. ครั้งที่

1

7. คุณวุฒิวิชาชีพที่ครอบคลุม (Professional Qualifications included)

สาขาวิชาชีพบริการการศึกษา วิจัย และภาษา

8. คุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง (Related Professional Qualifications)

N/A

9. หน่วยสมรรถนะทั้งหมดในมาตรฐานอาชีพ (List of All Units of Competence within this Occupational Standards)

รหัสหน่วยสมรรถนะ เนื้อหา

10. ระดับคุณวุฒิ

ตารางแผนผังแสดงหน้าที่

1. ตารางแสดงหน้าที่ 1

ตาราง 1 : FUNCTIONAL MAP แสดง KEY PURPOSE , KEY ROLES , KEY FUNCTION

ความมุ่งหมายหลัก Key Purpose	บทบาทหลัก Key Roles		หน้าที่หลัก Key Function	
	รหัส	คำอธิบาย	รหัส	คำอธิบาย

คำอธิบาย ตารางแผนผังแสดงหน้าที่เป็นแผนผังที่ใช้วิเคราะห์หน้าที่งานเพื่อให้ได้หน้าที่หลัก (Key Function)